

Manela, a Cassà canta tothom

El festival Càntut recupera el cant en comunitat amb els exitosos àpats cantats, amb la participació de músics com Els Esquirols, Joan Garriga o Quim Carandell

Dinar de Cantadores i Cantadors del Càntut ALBA CARMONA

Alba Carmona

Cassà de la Selva | 20-11-23 | 17:03 | Actualitzat a les 20:44

Al menú, bacallà esqueixat, cargols i vedella amb pèsols. Als gots, vi, aigua, garnatxa i moscatell. I, sobrevolant l'ambient, una bona colla de cançons entonades pels comensals. Els exitosos àpats cantats van tornar el cap de setmana passat al Càntut, el festival de Cassà de la Selva dedicat a la recuperació de la música d'arrel, amb ple absolut.

Tant els Càntut a Taula, propostes de més gran format amb sopars al bar del Centre Recreatiu, com els Dinars de Cantadors i Cantadores a Can Quirze, més en petit comitè, han exhaurit les places, com també ho han fet dos concerts més del festival: el retrobament de Belda i Sanjosex set anys després del disc Càntut i el comiat d'Eliseo Parra dels escenaris catalans.

«Canviar el rock, el jazz i la salsa per la tradició va ser una evolució lògica»

A les cites nocturnes la música la van posar divendres Fetus i dissabte Fenya Rai i Marcel Marimon, en el que es va acabar convertint en un emotiu homenatge a Els Esquirols amb els assistents cantant junts algunes de les seves cançons més emblemàtiques. A les trobades de migdia van portar la batuta primer Joan Garriga i després Quim Carandell, el cantant de La Ludwig Band.

«Em disculpo pel folklore, jo soc del rock and roll», va cantar a tall de presentació, abans de canviar la famosa Manela de Manela, no vull currar per vostè pels responsables del Cànut, Albert Massip i Francesc Viladiu amb Albert i Franciscu, no vull cantar per vostès. De la Ludwig més endavant va sonar el seu gran èxit, S'ha mort l'home més vell d'Espolla, però aquí el que importava no era la música de la banda empordanesa, sinó el cant en comunitat, reprendre l'hàbit de cantar al voltant d'una bona taula i compartir estrofes i melodies entre plat i plat.

Mentre la colla gastronòmica de Cassà omplia els estómacs, de les goles dels comensals en sortien tonades Els pobres no podem viure, Ai mare, aneu a missa, Margarideta, llevat de matí o La botigueta, que recorda un colmado de Cassà on venien de tot.

La cassanenca Carme Suñer, tota una veterana del Cànut, va ser una de les cantaires més animades i, als seus més de noranta anys, va recuperar La sardana de les monges.

Cançons dedicades a la sega, clàssics d'Els Esquirols com Arrels o Dins la fosca, El tren pinxo de Banyoles i nades reconvertides en rumba, com Les 12 van tocant, que va passar a ser Les 4 van tocant per rebre les postres, van formar part d'aquest repertori col·lectiu que es va anar nodrint de les aportacions d'ara l'un, ara l'altra, mentre els més ganuts anaven fent feina.

«És que canten tant que no em deixen cantar a mi!», bromejava en un racó Carandell. Tant li feia. Manela, a Cassà canta tothom.

Publicat a: Diari de Girona, 20 de novembre de 2023

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2023/11/20/manela-cassa-canta-tothom-94871483.html>